

EDITORIAL

Una editorial és sovint una presa de posició sobre un tema des d'una publicació que representa una contrada i un col·lectiu. Des de la ciutat i des de qualsevol racó d'una comarca. I ara, i aquí, des de Tavertet, ens volem fer ressò d'una preocupació que ocupa diaris, publicacions, debats i mitjans de comunicació. I aquesta preocupació és la nostra llengua.

Ens sentim en certa manera angoixats per un problema que no s'acaba mai de resoldre, una situació que sembla sempre transitòria i mai solucionada. Diversos factors incideixen en aquesta realitat i frenen l'ús espontani i normalitzat de la llengua catalana: la prevenció agressiva contra el català, d'origen polític, orquestrada per un col·lectiu de dins i de fora que no vol entendre que una llengua és patrimoni indiscutible d'una comunitat, i d'altra banda, l'estira i arronsa, la por, la falta d'energia del govern català que rebaixa constantment les exigències lingüístiques i elabora una llei que d'entrada es preveu ja insuficient.

Però hi ha un altre factor, més preocupant, que afavoreix i consent les actituds esmentades: la creixent indiferència i la falta de consciència de molts catalanoparlants envers la seva pròpia llengua, amb un abandó constant del seu ús, moltes vegades excusat per una mal entesa "convivència". És trist adonar-se com, sobretot entre un ampli sector del jovent, es canvia de llengua amb una frivolitat sorprenent, i que en general interessa molt poc aprofundir en la pròpia identitat. És l'absència del que un savi lingüista va definir com a "lleialtat lingüística". Tots en som responsables d'aquesta situació, que no valora una llengua el primer text de la qual és del segle XII, amb un bagatge literari brillant, estesa per un ampli territori amb unes variants dialectals ben poc diferenciades comparant-la amb d'altres llengües romàniques, i que ha subsistit fins avui malgrat tots els impediments.

Però ara està especialment amenaçada d'extinció, perquè l'ús social d'una llengua n'indica la seva vitalitat; pot tenir presència escrita, però si s'abandona el registre oral, si no es parla, és condemnada a morir. És cert que en algunes comarques la llengua té més vitalitat i el seu ús normal és avui una esperança i fins i tot un exemple; potser des d'aquí estant no sembla que el futur sigui tan fosc, però no oblidem el pes i la influència que tenen les ciutats i els mitjans de comunicació sobre els hàbits lingüístics, a llarg termini. Si, com un miracle, joves i adults convençuts ens alcéssim com un sol home i decidíssim donar a la llengua catalana el lloc que li correspon, i en féssim ús amb consciència militant, els factors esmentats i d'altres no menys greus com el tractament que se li dona des de certs àmbits al País Valencià, perderien força davant la voluntat d'una comunitat lingüística, perquè no fóra ja una reivindicació per via política, sinó que aquesta llengua que ara sobreviu malaltissa, tindria tot el suport del poble per tal d'evitar-ne la seva possible desaparició.

FEIXAS AULET

• Estacions de Servei

• Distribució de Gas-oils

Tels. 93 850 01 21 - 93 850 00 68

ENERGIA PER A OSONA